

черенче, Че си Борянка прободе, Борянка душа даваше. *Д. 43, 59—62.* Подърж ми Боже душа-та До Момчилови дворови... Та си с душа раздѣли. *Д. 49, 27, 28,* Одвай со душа отговорило: Віе майстори вѣрна дружина! На душа ви етъ що ке ви речамъ: Да си поидете на чесна суда, На тая судіа за поплака, Да закопате Гянина керка, Гянина керка жива до мене. *М. 24.* Всяка (жена) піе отъ вино-то думяущи: „Богъ да прости душици“. *Ч. 44.* Господ ангели проводи Долу ми на долен свѣт На православна душица В рай божи да ѿ заведѣт. *Д. 15, 8—11.* **За душѣ** на поминѣ души. Человѣкъ що-то си даде съ своѣ рѣкъ за душѣ-тѣ само това може да му остане на дѣла. *Л. Д. 1872 p. 260.* Краль-отъ тури да ядѣтъ да піѣтъ, Да піѣтъ за Секуло'а душа. *М. 145.* Едно врѣмѣ дѣдо Добро ся рѣши вече да направи нѣкакво добро, нѣкакъвъ споменѣ за милѣ-тѣ си душицѣ. *Л. Д. 1869 p. 149.* 2) Въ значеніи человѣкъ: Прочул се ѿ юнак прочул Стриста души дружина. *Д. 25, 1—2.* Вас Дамяне, Дамяне! На триста души сеймени. *М. 114.* И за найсиромахъ дори и за просека работѣтъ толкова си хора душѣ. *Л. Д. 1873, 180.* Като таргна момче-то съ няколко души на пѣтъ и варвяха що варвяха срезнаха на пѣтъ една сюріа мравки. *Ч. 248.* Подирѣ му искачихѣ ся изъ провалѣ-тѣ още двама души (*За нимъ слѣдомъ вышми изъ провала два человѣка*). 3) дыханіе. Она е бела црвена Како тетовско аболко Незивна душа мириса На црноюкъ босилокъ. *В. 321.* Душа-та му вошѣ на бѣчва. Казвать за пиениците. *Ч. 154.*

Душегубецъ с. м. душегубецъ. Ха душегубцу! (*Ha! Würger*). *Рш. 119.*

Дюшекъ* (*duchek s. t. lit, matelas*) с. м. тюфякъ: Дюшекъ му ѿ църна земя съ трева зелена. *М. 216.* Три душега беледи. *М. 297.* Болникъ-тѣ пыта, искашь ли дюшекъ. Казва пиенець-тѣ, кога-то го пытатъ иска ли вино. *Ч. 131.* Безъ селяны-ты нме быхмы ся скапали отъ гладъ и отъ зимѣ на наши-ты мягкы дюшецы. *Л. Д. 1873 p. 200.* Постелѣга-та трѣбува да бѣде едва умѣрено мягка, до колко-то е мягка плѣсть-та, козякъ-тѣ или дюшекъ-тѣ. *Л. Д. 1873 p. 74.* По дибелу дюшечіе. *Д. 114.*

Душенъ пр. благовонный: Виношійци-ти различаватъ не само каквы сѣ и отъ кой строй сѣ меризливны-ты душины вина нѣ още и колко годишны сѣ и отдѣ сѣ. *Л. Д. 1872 p. 145.* Сладкъ душень мягкъ (хлѣбъ). *Л. Д. 1873 p. 175.*

Душманинъ Душманъ* (*duchmen s. et adj. p. t. Ennemi, adversaire*.) с. м. врагъ; **Душманка*** с. ж. **Душманче*** ум. Да си